

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 2085

гр. София, 11.03.2022 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ГО I-9 СЪСТАВ, в закрито заседание на
единадесети март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Биляна Магделинова

като разгледа докладваното от Биляна Магделинова Гражданско дело №
20221100101129 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искова молба на Л.С. П., с която са предявени срещу ДП „Б.с.т.“ и Министъра на младежта и спорта, искове с правно основание чл.124, ал.1 от ГПК за установяване, че заповед – протокол № РД-09-76/28.01.2022Г. на Министъра на младежта и спорта е нищожна, поради противоречие със закона и заобикаляне на закона (ЗПП, ППЗПП, Закона за хазарта), както и за установяване съществуването на правоотношение между ДП „Б.с.т.“, ЕИК ****, и Л.С. П. по Договор №35-00-1/13.04.2021г. за възлагане на управлението и контрола на ДП „Б.с.т.“, включително и в частта относно изпълнение на длъжността „изпълнителен директор“, който договор е сключен след провеждането на конкурсна процедура по реда на чл.21, ал.1 от Закона за публичните предприятия и избор на ищеца като независим кандидат след проведения конкурс.

В исковата молба са изложени съображения, че заповед – протокол № РД-09-76/28.01.2022Г. на Министъра на младежта и спорта е нищожна поради противоречие със закона, тъй като с нея едностранно е оттеглено възлагането на ищеца да изпълнява длъжността изпълнителен директор на ответното дружество и на негово място е определено друго лице за изпълнителен директор, без да е проведена конкурсна процедура, каквато е предвидена в закона. Счита, че оттеглянето на възлагането е направено без да са налице законоустановените предпоставки за това, както и не са налице предпоставките, регламентирани в закона, за предсрочно прекратяване мандата на членовете на органите за управление на същото. Твърди, че в приложимата към ДП „БСТ“ нормативна уредба към настоящия момент не съществува правна норма, която да дава право на принципала на предприятието, чрез съответния отраслов министър, с едностранно изявление, без да е налице конкретно обстоятелство, което да покрива някой от фактическите състави на прекратителните основания по чл.24 от ЗПП, да прекратява правоотношението по договора за управление, включително и в частта относно възлагането на функциите на изпълнителен директор, което е част от същественото съдържание на договора. На още по - силно основание едностранно изявление на съответния отраслов министър за „оттегляне“ възлагането на функциите на изпълнителен директор, без да е налице валидно възникнало основание за прекратяване на договора за управление в някоя от лимитирано изброените хипотези от императивната норма на чл.24 от ЗПП, не може да има като правна последица прекратяване на правомощията на изпълнителен директор на държавното публично предприятие.

Твърди, че е лице, чийто патримониум е пряко засегнат от процесната заповед, тъй като целените с нея правни последици са прекратяване на правоотношението между доверителя ми, от една страна, като изпълнителен директор и ДП „Б.с.т.“, чрез Министъра

на младежта и спорта, в качеството на лице, упражняващо правата на принципала. Поради изложеното разполага с правен интерес да оспори целените със заповедта правни последици, като предяви иск, с който да установи по съдебен ред нищожността на заповедта, както и съществуването на правоотношение по договора за управление на ДП „Б.с.т.“ включително и в частта относно възлагане на функциите на изпълнителен директор на предприятието.

С разпореждане от 16.02.2022г. е указано на ищеца да уточни какъв е правният му интерес от предявяване на иск за установяване съществуване на правоотношение при положение, че уважаването на този иск няма да доведе до възстановяването му на заеманата длъжност. Указано му е да уточни дали предявява осъдителен иск за заплащане на възнаграждение за определен период от време, което да обоснове неговият правен интерес от установяване съществуване на правоотношение, както и че в противен случай не се установява правен интерес от предявяване на такъв иск.

В молба от 07.03.2022г. ищецът уточнява, че предявява установителни, а не осъдителни искове, както и че правният му интерес се обуславя от възможността при евентуално им уважаване да се възстанови правоотношението по договора, което ще означава, че същият не е прекратяван и продължава да обвързва страните.

При така установената фактическа обстановка съдът приема следните правни изводи:

Съгласно чл. 124, ал. 1 от ГПК, всяко лице, което има правен интерес, може да предяви иск, за да възстанови правото си, когато то е нарушено, или за да установи съществуването или несъществуването на едно правно отношение или на едно право. Правният интерес е абсолютна процесуална предпоставка, за която съдът следи служебно по всяко време на производството. Липсата му обуславя недопустимост на предявения иск. Допустимостта на установителния иск е обусловена от наличието на правен интерес за ищеца, като такъв е налице, когато при уважаването на иска, силата на присъдено нещо на съдебното решение ще породи за ищеца правни последици и ще рефлектира върху обема и съдържанието на притежаваните от него законни права и правнозащитими интереси в ответното държавно предприятие.

От изложените в исковата молба твърдения не се обосновава правнозащитим интерес от предявените установителни искове срещу ответниците - МИНИСТЪРА НА МЛАДЕЖТА И СПОРТА и ДП “Б.с.т.”.

В случая ищецът претендира да бъде осъществен косвен съдебен контрол върху решения на министъра на младежта и спорта, който се явява върховен орган на управление на ответното държавно предприятие - ДП “Б.с.т.”.

Възлагането на управлението на държавното предприятие е особен вид граждански договор, като страните по него са равнопоставени. Съгласно разпоредбата на чл. 13а, ал. 5 от Закона за хазарта, органите за управление на Държавно предприятие “Б.с.т.” се назначават и освобождават от министъра на младежта и спорта, съгласувано с министъра на финансите. Поради това правата на държавата в държавното предприятие се упражняват от съответния министър. Макар че държавното предприятие е различна организационна структура по чл. 62, ал. 3 от ТЗ, то по самата му регламентация в Търговския закон предполага приложение на регулациите, уредени в този закон. Сключването и прекратяването на договора за управление е пряк резултат от назначаването, респ. освобождаването на членовете на

управителните съвети, което е правомощие на върховния орган на управление на държавното предприятие. В случая министърът на младежта и спорта не действа като административен орган, а като орган на управление в държавното предприятие. Затова по силата на това законово овластяване с представителни и управленски правомощия спрямо държавното предприятие, министърът сключва, респ. прекратява договора за управление със съответния член на управителния съвет. При сключване, респ. прекратяването на договора, министърът не действа като административен орган, а като орган от управлението на държавното предприятие, който упражнява правата на принципала/собственика. В случай, че освободеният член на управителния съвет претендира накърняване на права в неговия патримониум, той би могъл да претендира защита на свои права, произтичащи от прекратяването на мандатното правоотношение, а не да атакува решението на принципала, упражняващ правата на държавата в държавното предприятие. Следователно дори и да бъде уважен предявеният иск за нищожност на заповедта, то това няма да се отрази пряко върху правната сфера на ищеца, доколкото няма да доведе до възстановяване на мандатното му правоотношение. Изложените от ищеца твърдения относно накърняване на правата му като член на управителния орган на държавното предприятие могат да бъдат предмет на иск за обезвреда с оглед прекратяването на мандатното му правоотношение, но не и да обосноват правен интерес от оспорване на решението на принципала на държавното предприятие.

Поради изложеното съдът намира, че предявеният иск за прогласяване нищожност на горепосочената заповед на министъра на младежта и спорта се явява недопустим, като изцяло споделя мотивите, изложени в определение от 26.10.2021г. по т.д. №1630/2021г. на СГС, ТО, VI-8 състав на СГС.

По същите съображения следва да се направи извод за недопустимост на иска за установяване съществуване на правоотношение по договора за възлагане, тъй като неговото уважаване няма да доведе до възстановяване на договорното правоотношение, нито се претендира защита на права на ищеца, произтичащи от договора, като например правото да получава възнаграждение, за заплащане на което да е предявен осъдителен иск.

Предвид изложеното исковете са процесуално недопустими и исквата молба следва да бъде върната на основание чл.130 от ГПК.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ВРЪЩА исквата молба на Л.С. П., с която са предявени срещу ДП „Б.с.т.“ и Министъра на младежта и спорта, искове с правно основание чл.124, ал.1 от ГПК за установяване, че заповед–протокол № РД-09-76/28.01.2022г. на Министъра на младежта и спорта е нищожна, поради противоречие със закона и заобикаляне на закона (ЗПП, ППЗПП, Закона за хазарта), както и за установяване съществуването на правоотношение между ДП „Б.с.т.“, ЕИК ** и Л.С. П. по Договор №35-00-1/13.04.2021г. за възлагане на управлението и контрола на ДП „Б.с.т.“, включително и в частта относно изпълнение на длъжността „изпълнителен директор“, който договор е сключен след провеждането на конкурсна процедура по реда на чл.21, ал.1 от Закона за публичните предприятия и избор на ищеца**

като независим кандидат след проведения конкурс.

Определението може да се обжалва с частна жалба пред Софийски апелативен съд в едноседмичен срок от уведомяването на ищеца.

Съдия при Софийски градски съд: _____